

عنوان مقاله:

کمیت و کیفیت تولید علم در دانشگاه ها ی ایران

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سعیده ابراهیمی

زهیر حیاتی

خلاصه مقاله:

سنجش و مقایسه کمی و کیفی انتشارات علمی دانشگاه ها در قالب گروه های دانشگاهی از شیوه های بسیار مفید برای ارزیابی نسبی تولیدات علمی این گروه ها، بر مبنای امکانات و فرصت های موجود است. به همین منظور و در جهت ارتقاء سطح کیفی تحقیقات علمی در دانشگاه ها، پژوهش حاضر انتشارات علمی دانشگاه های ایران در پایگاههای استنادی Web of Science ISI را در یک دوره ده ساله (۱۹۹۷-۲۰۰۶)، بر مبنای شاخص های کمی و کیفی علم سنجی (انتشارات، استنادات، عامل اثرگذار، درصد مدارک استناد شده) در قالب سه گروه (دانشگاه های وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دانشگاه های وابسته به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر دانشگاه ها) مقایسه و بررسی کرده است. پژوهش به روش پیمایشی انجام شده است. جامعه پژوهش را کل دانشگاه های ایران تشکیل داده است، که در پایگاه های استنادی موسسه اطلاعات علمی (ISI) انتشارات علمی داشتند. نمونه گیری بر مبنای تحقیقات گارفیلد، به صورت قضاوتی غیر احتمالی بوده و ۶۴ دانشگاه را شامل شده است که حداقل ۲۵ تولید علمی در این دوره زمانی در پایگاه های استنادی (نمایه استنادی علوم، نمایه استنادی علوم اجتماعی، نمایه استنادی هنر و علوم انسانی) داشته اند. داده های لازم از طریق ابزار تحلیلی پایگاه های مذکور گردآوری شده و به روش آمار توصیفی و استنباطی و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۳، تجزیه و تحلیل شد. یافته های پژوهش نشان می دهند که گروه های دانشگاهی نام برده بر مبنای شاخص کمی تولید و شاخص کیفی استناد تفاوت معنی داری ندارند و این درحالی است که بر مبنای شاخص های کیفی عامل اثرگذار و درصد مدارک استناد شده، دانشگاه های وابسته به وزارت علوم، نسبت به دانشگاه های وابسته به وزارت بهداشت، در وضعیت مطلوب تری قرار دارند. نتایج رتبه بندی دانشگاه ها نیز نشان می دهد که اغلب دانشگاه های برتر بر مبنای هر ۴ شاخص از دانشگاه های وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری هستند. در بخش رتبه بندی دانشگاه ها، یافته ها بیان کننده آن است که رتبه بندی دانشگاه ها بر مبنای شاخص های کمی و کیفی نتایج متفاوتی دارد و دانشگاه های شیراز، صنعتی اصفهان و تبریز تنها دانشگاه هایی هستند که در فهرست دانشگاه های برتر بر مبنای هر ۴ شاخص حضور دارند. متفاوت بودن نتایج ارزیابی دانشگاه ها بر مبنای شاخص های کمی و کیفی علم سنجی، چه در سطح فردی و چه در سطح گروه های دانشگاهی لزوم توجه به هردو بعد شاخص ها را در ارزیابی ها روشن می کند.

کلمات کلیدی:

تولید، استناد، تاثیر استنادی، درصد مدارک استناد شده، دانشگاه های ایران، شاخص های کمی، شاخص های کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1318724>

